

JORDI CANALDA ■ FOTÒGRAF

‘La fotografia és pura màgia’

MARINA PALLÁS CATURLA

- Ens pot parlar de la seua nova exposició?
- Es tracta d'una vintena de fotografies del delta de l'Ebre i de la Terra Alta que mostren paisatges i icones de les Terres de l'Ebre. S'ha intentat captar el moviment de la llum, dels estels, de l'aigua... creant un entorn d'estil fantàstic.

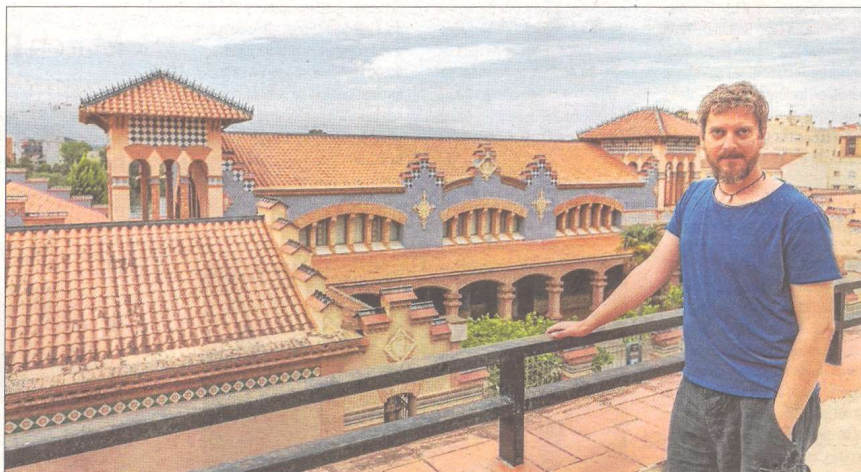
- De quins llocs concrets són?
- De la badia dels Alfacs, del Toll del Vidre, de la platja de la Marquesa, de la punta de la Banya, del riu Algars... Són espais molt emblemàtics. N'hi ha de diürnes i nocturnes i totes estan fetes amb llarga exposició.

- Com es fa aquesta tècnica?
- La càmera pot captar llum durant molta estona, no són instantànies. Una fotografia sol ser una imatge fixa, però d'aquesta forma aconseguim un punt de moviment, una estela de llum. És com el rastre, el pas de la vida sobre el paisatge: queda com sedós, i aquesta sensació m'agrada moltíssim. Hi ha d'un segon fins a uns cinc minuts.

- Hi ha planificació al darrere?
- Sí, són imatges molt meditades. Tracto d'exterioritzar un estímul que em dona un paisatge per relacionar-ho amb l'emoció

PERFIL |

Jordi Canalda (Tortosa, 1979), artísticament Kiu Photography, és fotògraf. Ha realitzat un curs de revelatge analògic, un grau mitjà en tècnic de laboratori d'imatge i un superior de fotografia artística, a més de diversos cursos amb Mario Rubio. Ara presenta al Museu de Tortosa l'exposició ‘Paisatges de llarga expressió’.



Jordi Canalda davant del Museu de Tortosa, que acull fins el 19 de juny la seua exposició fotogràfica. FOTO: CEDIDA

que em dona el moment. L'exposició és de més temps que una imatge, planifico l'enquadrament, el que es vol plasmar... Totes les vegades visito primer l'espai i després espero les condicions adequades, si vull núvols, cel ras...

- Estàs condicionat pel temps?
- Sí, i primer per l'estat mental que em creu per després aconseguir aquella fotografia.

- Són fotografies molt plàstiques. S'ha inspirat en l'art?

- Em vaig inspirar en el procés analògic. Un cop et posaves a revelar tenies el sentiment agre-dolç de l'espera, de veure com queda la fotografia... Aquí també poc la veus al moment, has de fer prova error fins que surt.

- Ha de fer moltes proves?
- Has de calcular sobretot la llum. Es fan diverses tirades abans de trobar la definitiva. Però aquesta espera, el fet d'haver d'observar el paisatge, m'ajuda.

- Per què són sols paisatges?

- Sota aquesta tècnica no cal que siguin sols paisatges, pots fer cotxes, estrelles, persones... Però sí que és cert que el paisatge em plena moltíssim. Et dona un plus de pensament, de reflexionar sobre aquell lloc molts de dies abans. De fet, les primeres fotografies de la història eren llargues exposicions. És com tornar a l'essència.

- Com va començar en el món de la fotografia? S'hi dedica?
- Treballa d'auxiliar d'infermeria a l'Hospital de la Santa Creu

de Jesús. Va donar la casualitat que feien un curs de fotografia a Tortosa i hi vaig anar. Amb el primer sou em vaig comprar una càmera, vaig veure com es feia una foto a la cambra fosca, el revelat em va semblar increïble... Vaig entrar en un món màgic, és pura màgia.

- Per què diu ‘màgia’?
- Perquè la fotografia em recorda que les coses sempre es poden veure de moltes perspectives i maneres diferents. Com tot a la vida, té molts punts de vista!